

Nem rossz, de... Ez az első gondolatunk a város ez évi mérlegének elkészítésekor. Ha több határidő-módosítás után is, de karácsonyra elkészül a Várfürdő Aqua palotája, a gyulai nagyüzemi húsipar megmaradt vállalata (városi céggé) működik, javában zajlik a megyei kórház új műtői tömbjének építése, lassan a Wenckheim – Almássy kastély rehabilitációja is elindul és a Városbarátok által már régóta szorgalmazott kerítést is lebontják. Megújul a régi korzó (Béke sugárút), 1889 után tavasszal újra régi pompájában találjuk a Göndöcs-népkerti Pavilont és a Komlót is. A Városbarátok örülnek annak, hogy programjukkal, testületi és civil munkájukkal, szavazataikkal hozzájárultak a sikerhez. A Mágocsi utcai óvoda felújítás, a műfüves nagypálya (hiteles) felépítése, a gyulavári kis műfüves pálya kialakítása már csak hab a tortán. A nagyarányú fejlesztések ellenére a gyulai vállalkozók egy része a közbeszerzési pályázat alapján tud részt venni a beruházásokban, a többség esetenként alvállalkozóként. A pénzügyi mutatók felemásak. Az állami adósságátvállalás óriási segítség Gyulának is, a nagyarányú központosítással viszont több pénzt vontak el a várostól, mint feladatot. Az elvándorlás nem állt meg, sőt... Egyre több közép- és időskorú ember költözik el a városból és a térségből, külföldön keresve boldogulását.

Sokan várják a fürdőfejlesztés eredményét, ami nem csoda: az új attrakciónak meg kell állítani a Várfürdő vendégszámának lassú csökkenését, az év 12 hónapjában kell idecsábítani a kiscsaládos és a fiatalabb vendégeket is, aminek a szállodások mellett csak az apartmanosok örülnének jobban. Gyula jelentős áldozatokat vállalt a fejlesztés és a működés érdekében – és kétségtelenül igaz ez a Várfürdő vezetésére és munkatársaira is. A puding próbája az evés – reméljük az eredmények a bevételekben is érezhetőek lesznek a városban, már csak azért is, mert a Világfürdő-fejlesztés körül egyelőre nagy a csend.

Az önkormányzati húsipari cég dolgozói és az önkormányzat megmentette a megmenthetőt. Megkezdődött a már csak sajnós megszokásból nagyüzeminek elkönyvelt cég piacának újraépítése, ami nagyon nem egyszerű feladat. A Városbarátok a hazai és a külföldi már létező piacok visszaszerzése mellett fontosnak tartják a környező országok (Szerbia, Románia) piacaira való belépést is. Javaslatainkat megtették a város és a cég vezetőinek. A talpon maradásban segít az áfa csökkentés.

A kórházfejlesztés döntő lépést jelent abban, hogy városunk továbbra is az egészségügy megyei zászlóshajója legyen. Ezt csak támogatni lehet, de a régi urológia szép épületének elvesztését nagyon sajnáljuk (kértük, próbálják megmenteni az épületet).

A Wenckheim – Almássy kastély kezelési joga a városé, a fejlesztéssel pedig teljesen megújul. A kiállítási központ létrejötte szép attrakció lehet, a jövőben viszont gondolni kell az idén jelentősen gyarapodó városi ingatlanállomány ésszerű működtetésére, menedzselésére, amit javasoltunk is a városvezetésnek.

Pavilonként, Dübögőként majd az újabb időkben Kohán Képtárként ismert népkerti épület visszakapja régi szépségét. Igaz az első avatáskor, az 1889-ben még „csarnoknak” nevezett rendezvényterem fülkéjében, az itt élőkért és a hazáért sokat tett gyulai ember, báró Wenckheim Béla volt liberális miniszterelnök, belügyminiszter, főispán mellszobrát mutatták be a közönségnek. Érdemes volna rá újra emlékezni.

A pénzügyi gazdálkodásra a kedvező országos döntések ellenére is oda kell figyelni. Lássuk csak: a korábbi években, így a hiteltörlesztés a 2012. évben 720 millió forint, a 2011. esztendőben 219 millió forint volt. A 2011. évhez képest a bevétel és a kiadás is növekedett. Az intézményi összevonásból, átszervezésből történő megtakarítás ellenére is sajnos megmaradt közel 500 millió forint hitel, ami működési kölcsönként jelenik meg a 2012. évváró költségvetésben. A 2011. évben még 476 millió forint volt a hitel. A 2013-as esztendőben egyes képviselők által korábban emlegetett feladatfinanszírozás valósul(t) meg. Vannak tételek, amelyek nem a város költségvetésében kellene, hogy szerepeljenek, de talán „van remény” a finomításra. Úgy tűnik, jó ötlet volt a korábbi években történő kötvény- kibocsátás. Első években kedvező kamatozása miatt jövedelmezett, majd az állam részéről bejelentett hitelátvállalás is kedvezőbbé tette a lépést. A kötvényállomány saját erőként és a fedezet-vállalásban az elkezdett beruházásokban is nagy segítséget nyújt, valamint lehetőséget ad a pályázatokon való indulásra és (megfelelő lobby után) a forrás megnyerésére.

Ma úgy tűnik, hogy hitelmentes költségvetés készítéséhez még több év szükséges. Vannak kötelező és önként vállalt feladatai a gazdálkodásnak. Természetesen nem könnyű a forrást elosztani úgy, hogy az mindenkinek jó legyen. A jó szándék megvan a lakosság által felvetett problémák megoldásához. Gyulán sok vállalkozás megszűnt a korábbi évtizedekben, de az önkormányzati nyitottság segíti az újraélesztést, ami nem könnyű feladat. Történtek lépések, de sajnos több fiatal még mindig nem jött haza városunkba, hiszen kevés az esély a munkára. Sajnos az elvándorlási folyamat még a fent leírtak ellenére is erősödik – már a középkorúak és az idősebbek egy része is elköltözik városunkból, a térségből a Dunántúlra, de inkább külföldre. Tovább folytatódik a város elöregedése. A tendencia megállításához alighanem már az unalomig emlegetett 44-es autótűz varázspálcával segített azonnali megépítése is kevés lenne. Van teendő még bőven.

Durkó Károly – Szalai György
a Gyulai Városbarátok Köre önkormányzati képviselői